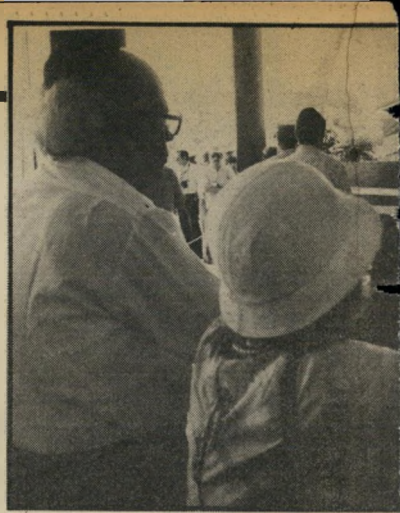

באיטיות במשך כשעה וחצי, עד לבית הקברות, והמתינו עוד כמחצית השעה עד שהחל טקס הקבורה. קרוב לארבע שעות הסתדרו ח"כים, שרים, מנכ"לי המישרדים הממשלתיים ופעילי מיפלגה, ובפי כולם אותה השאלה: מי יירש את ארליך?

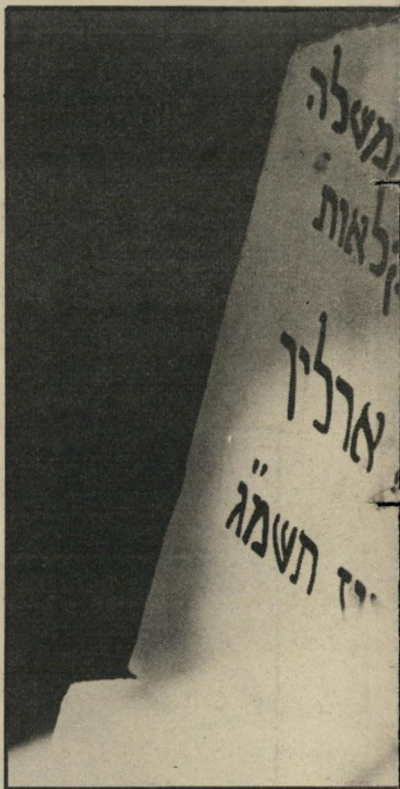
נציגי התיקשורת כבר ידעו את התשובה. כשנראה פסח גרופר חולף ליד הארון, זימומו המצלמות ללא הפסק. גם יצחק מודעי זכה לצילומים מקרוב. אברהם שריר, בדק עם מקורביו מהם יחסי הכוחות בשטח. גרעון פת, שבא עם אשתו אן, כמעט נבלע בין המכובדים הממתינים. כאשר התחילה השירה לנוע לעבר תלאכיב, מיהרו הזרזים ונסעו בריכבם

בל רק סס3 מוזמנים ים על חלוקת הירושה

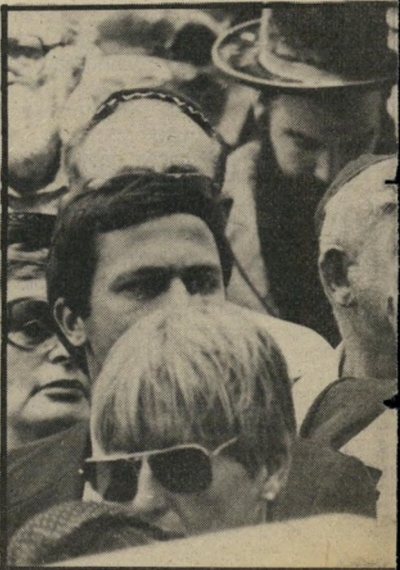
בין הראשונים אופירה נבון, רעיית הנשיא לשעבר, באה לשימחה ארליך. היא מגישה שם את ח"כ העבודה לשעבר משה ברעם (עם הגב למצלמה) ושוחחה איתו. אחרי זמן־מה היא עזבה את המקום.

זיף, שהוא איש סיעת מודעי ראש־לישכת־השר דפנה ברילב, סמנכ"ל המישרד עמיקם שפירא, שהיה יד ימינו של השר, וקלוד מלכה, עוזרו של דקל. בני המישפחה הגיעו ונכנסו ישר לפואייה של בנייני האומה. אחר־כך, כפי שתוכנן, באו מנחם בגין וחיים הרצוג. נערך טקס השכבה קצר והארון יצא לתלאכיב.

טוטו יורש

ה מבובדים נאלצו להמתין כשעה וחצי עד שהארון יצא לדרך. אחר־כך הם נסעו

דעות? יצחק מודעי מוחה במישפחת דימעה או טיפת זיעו בחליפת פסים כחולה. מאחוריו, מימין, עומד שר־העל לענייני כלכלה יעקב מרידור, ומצד שמאל סגן־השר וח"כ הליכוד דב שילנסקי

מילא את המצבר המרוקן בעזרת נז אחר שהציע את עזרתו, בשע שהאלמנה וילדיה הסתגרו במכוני מאחורי הווילונות.

כאשר הגיעה הכבודה מירושלים, היא התקבלה על־ידי עשרות סקרנים שצנאו על הפתח הצר של בית־הקברות. שרי הממשלה ירדו מהאוטובוסים ונכנסו לבית־הקברות. הנשיא וראש־הממשלה יצאו ממכוניותיהם וצעדו באיטיות פנימה, עד שגופתו של ארליך הוצאה מהארון ונעטפה ברגל הלאום עמרו כולם בשורה, זה לצד זה, כשאיש כמעט ואינו מדבר עם רעהו.

רק החל מסע ההלוויה ופנימה פרצו הסקרנים שרצו למקום הקבורה. המכובדים התערבבו במקומיים, רוכס ילדים קטנים, שלא חדלו להרעיש. 'איפה בגין?' שאלו הזאטוטים, שחיפשו בין המכובדים את ראשו של ראש הממשלה. אחד מהם, שזיהה את בגין, קרא בקול: 'אמא, הוא כליכד זקן?'

מכיוון שרק בני המישפחה הקרובים, ראש־המשלה והנשיא יכלו למצוא מקום ליד הקבר, החלו המזומנים האחרים שעמדו במרחק ולא יכלו להתקרב, לחדש את שיחות־הצופן שלהם: מי יירש את תפקידיו של הנפטר. כמעט כל השמות האפשריים הופרחו באוויר, ורק הודעת הכרוז, שטקס הנחת הזרזים החל, קטעה את מחול המינויים.

כאשר הסתיים הטקס ובני מישפחתו של ארליך נכנסו לרכב ששירת אותו בחייו, כדי לנסוע לביתם, נתקעה המכונית ולא זזה. הנהג הרגז

פרח על הקבר שר האנרגיה והתשתית, יצחק מודעי, מניח מרח על קיברו של ארליך. אחרי הנחת הזרזים עברו מוקיריו על הקבר הטרי. מודעי החזיק בידו מרח והניח אותו על הקבר באיטיות. משמאל: ח"כ הליברלים אריאל ויינשטיין, שניצב ליד ארונו של ארליך שהוצב בבנייני האומה בירושלים במשך שעתיים רצופות. ויינשטיין היה האחרון שנפגש עם ארליך. סעד איתו ארוחת־צהריים והבהיל אותו לבית־החולים כאשר התמוטט.

הדירה ח"כ חרות לשעב שכטרמן, חוצה מחסום מיטשרו שהפריד בין שטח המכובד ומסלול המעבר סביב הארן שכטרמן היה לבוש בחליפה כח וחבש כיפה לבנה גדולה על ראש